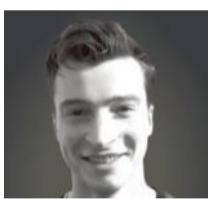

Aan Mark Rutte,

(die onze planeet verstiert)

In januari schreef Mark Rutte een brief 'aan alle Nederlanders'. In dezelfde stijl vragen *Tsjip van der Hulst* en *Jurriaan Wesselink* hem het klimaat niet de rug toe te keren.

Tsjip van der Hulst en **Jurriaan Wesselink** studeren economie aan Erasmus Universiteit Rotterdam.

Er is iets aan de hand met ons land. Hoe kan het toch dat we als land zo welvarend zijn, maar sommige politici zich op klimaatgebied zo armzalig gedragen? Mensen die na 15 maart opnieuw de stemming in ons land zullen bepalen. Die bereid zijn om alles waar Nederland ooit voor stond, omver te gooien. Dat laten we toch niet gebeuren?

Verreweg de meesten van ons zijn van goede wil. De ruim 70 procent van de Nederlanders die zich zorgen maakt over onze invloed op het klimaat. Mensen die hun afval scheiden, groene energie nemen, vaker met de trein gaan. Die Nederland een enorm gaaf land vinden. Maar wij maken ons zorgen over hoe uw partij, de grootste partij, met de grootste vervuilers omgaat. Soms lijkt het wel alsof niemand van u meer normaal doet.

Uw partij die zich steeds asociaal lijkt te gedragen. Altijd maar van mening is dat anderen eerst moeten verbeteren. De verantwoordelijkheid bij de wetenschap neerlegt. De kolencentrales zonder schaamte openhoudt. Het massaal stoken van hout ziet als groene energie. Nederland is in Europa nu het minst milieubewuste land. Niet normaal.

Wij voelen een groeiend ongemak wanneer deze politici hun vrijheid misbruiken om onze planeet te verstieren, terwijl ze aan de macht zijn gekomen om naar de toekomst te kijken. Politici die zich niet willen aanpassen, afgeven op ambitieuze ideeën en 'klimaatwaarden' afwijzen. Die in hun programma pleiten voor CO₂-beprijzing maar dat tegelijkertijd in de Kamer wegstemmen. En die elektrische auto's leuk vinden voor CEO's, maar voor niemand anders. Wij begrijpen heel goed dat mensen denken:

als de premier ons klimaat zo fundamenteel de rug toekeert, waarom zou ik mij er zelf dan voor inzetten? Dat gevoel hebben wij namelijk ook.

Dit gedrag mogen we nooit normaal gaan vinden in ons land. De oplossing is niet om dan maar te wachten totdat andere landen, de wetenschap en het bedrijfsleven het voor ons oplossen. Zo bouwen we toch geen samenleving met elkaar? De oplossing is vooral een mentaliteitskwestie. Je neemt als persoon je verantwoordelijkheid of je neemt 'm niet. En als het aan ons ligt, nemen we die verantwoordelijkheid. Wij én u.

In Nederland is het namelijk normaal dat je niet je kop in het zand steekt als er zich een probleem voordoet. Het is normaal dat je dat samen aanpakt. De schep oppakt en een dijk gaat bouwen. Dat je werkt voor je land, voor je wereld en het beste uit je leven probeert te halen. Voor jezelf, maar ook voor je kinderen en kleinkinderen. Dat je samen de schouders eronder zet, en landen die minder met de toekomst bezig zijn helpt in plaats van met de vinger te wijzen. Het is normaal dat je je inzet en niet de andere kant op kijkt. In plaats van het probleem weg te lachen en alle mogelijke oplossingen weg te stemmen.

De komende tijd is bepalend voor ons land en onze wereld. Er ligt ons slechts één vraag voor: wat voor land willen we zijn?

Wij rekenen erop dat u er voor zult strijden dat wij nog lang kunnen blijven leven in ons mooie land. Laten we duidelijk maken dat Nederland kiest voor een schone, gezonde toekomst. Wij weten zeker dat u dit voor elkaar kunt krijgen. Dat we alles wat we met elkaar bereikt hebben samen overeind houden. U, en wij allemaal. Want wat zijn we een gaaf land en wat is dit een gave planeet. Wij zouden nergens anders willen wonen. U wel?

Groeten van alle Nederlanders die hier in 2050 nog steeds wonen

